

примеръ, дете-то са допира до стола и следъ това да напише:

азъ допирамъ стола.

Другарь-тъ му после са допира до стола, и то пише:

ти допирашъ стола.

Другъ единъ ученикъ са допира до стола, — той пише:

той допира стола.

Всички-те са допиратъ до стола, и то пише:
ние допираме стола,
и така нататжкъ.

II.

Явно е, че по тоя начинъ може да са преподаватъ всички-те правила на граммати-ка-та.

Те ставатъ, така да са каже, вещественни, приведени въ действителность. Сами-те предмети са намиратъ на яве; действия-та надъ техъ ставатъ предъ очи-те на дете-то, и то́ ги записва на дъска-та. Тия упражнения после са преписватъ на чисто на особенъ тетрадь, който ще да играе роль на грамматика-та. И тъй, деца-та изучаватъ родния си языкъ преди да виджтъ още грамматика-та и преди да запомнжтъ още нито едно отвлечено грамматическо правило.

Не трябва да са преподаватъ на дете-то само грамматически-те правила; то техъ ще научи практично и следъ време.

Ето що писалъ Фенелонъ въ француска-та академия: «Чини ми са, че трябва да са ограничи въ твжрде лесенъ и кратжкъ способъ